

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/201/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202073
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5318202073.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci žalobcu - Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 01 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovaným: 1/ J. K., nar. X.X.XXXX, bytom K. XXXX, K., 2/ C. K. nar. XX.X.XXXX., bytom K. XXXX, K., o zaplatenie 8.552,87 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7Csp/38/2018/-69 zo dňa 25.4.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku II., v ktorom súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku III., v ktorom žalovaným v rade 1/ a 2/ voči žalobcovi nepriznal náhradu trov prvoinštančného konania.

N e d o t k n u t ý m z o s t á v a výrok I., v ktorom súd prvej inštancie uložil žalovaným v rade 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.827,90 eur, úroky z omeškania vo výške 19,49 eur, úroky z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.827,90 eur od 22.6.2018 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaným v rade 1/ a 2/ voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) vo výroku I. odvolaním napadnutého rozsudku uložil žalovaným v rade 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.827,90 eur, úroky z omeškania vo výške 19,49 eur, úroky z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.827,90 eur od 22.6.2018 do zaplatenia, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. žalobu vo zvyšku, ako nedôvodnú zamietol. Pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, hoc konštatoval čistý úspech žalovaných v spore v rozsahu 57,26 %, nepriznal im (vo výroku III.) v rozsahu tohto čistého úspechu nárok na náhradu trov voči žalobcovi, pretože si náhradu trov neuplatnili, nepožadovali nahradiť a ani z obsahu spisu nevyplývalo, žeby žalovaným nejaké trovy konania vznikli.

2. Súd posudzoval nárok vyplývajúci z úverovej zmluvy č. 4303 uzatvorenej so žalovanými dňa 31.8.2012. Titulom dlhu z uvedeného záväzkového vzťahu sa žalobca domáhal (žalobou doručenou súdu dňa 25.7.2018) voči žalovaným zaplatenia spoločne a nerozdielne istiny 8.552,87 eur, úrokov 225,09 eur, úrokov z omeškania 19,49 eur, úrokov 9,90% ročne z nezaplatennej istiny 8.552,87 eur od 22.6.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatennej istiny 8.552,87 eur od 22.6.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatených úrokov 225,09 eur od 22.6.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Pri právnom posúdení veci okresný súd sa riadil ustanoveniami Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov..., (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) konkrétne s § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/. § 9 ods. 2 písm. j/, § 11 ods. 1/, aplikoval aj § 52 ods. 1/, 2/, 3/, 4/, § 53 ods. 1/, 5/, § 54 ods. 1/ a 2/ Občianskeho zákonníka (upravujúce problematiku spotrebiteľských zmlúv) a pri posudzovaní nároku na úroky z omeškania vychádzal z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v aplikácii s § 3 ods. 1/ Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

4. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi žalobcom a žalovanými uzatvorením úverovej zmluvy č. 4303 dňa 31.8.2012 bol založený spotrebiteľský právny vzťah, žalobca v danom vzťahu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka bol v pozícii veriteľa, žalovaní v právnom vzťahu vystupovali ako fyzické osoby - občania, nepodnikatelia, nekonali v rámci predmetu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania, spĺňajú predpoklady spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. a § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené závery vyhodnotil súd aj úverovú zmluvu za spotrebiteľskú.

5. V následnom postupe podrobil ex offio prieskumu úverovú spotrebiteľskú zmluvu po obsahovej stránke a zistil, že nespĺňa kritérium podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z., ktoré vyžaduje ako podstatnú obsahovú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; pričom v zmluve musia byť uvedené aj všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov.

6. V súdenom prípade zmluva o úvere obsahuje údaj o výške poskytnutého úveru v sume 15.000 eur, údaj o celkovej čiastke, ktorú musia žalovaní zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom) v sume 23.988 eur, údaj o počte splátok 120, o výške anuitnej splátky v sume 197,91 eur s periodicitou a termínom splatnosti mesačne v 18. deň kalendárneho mesiaca, termínom splatnosti prvej anuitnej splátky dňa 18.9.2012 a termínom splatnosti úveru 18.8.2022, o výške poplatku za poskytnutie úveru v sume 0 eur a výške poplatku za správu úverového účtu v sume 1,99 eur mesačne. Zmluva tiež obsahuje údaj o výške úrokovej sadzby, ide o fixnú sadzbu vo výške 9,9 % ročne, údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 10,79 % a údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov ku dňu podpisu úverovej zmluvy vo výške 12,55 %. Údaj o tom, z akých predpokladov vychádzal žalobca pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve (v jej ustanoveniach), absentuje. Vymedzenie predpokladov, z ktorých žalobca pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vychádzal priamo v zmluve, predstavuje podľa názoru okresného súdu podstatný údaj pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti poskytnutého úveru. Samotné uvedenie výšky ročnej percentuálnej miery nákladov bez uvedenia aké predpoklady boli použité pre jej výpočet z hľadiska naplnenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. nepostačuje. Súd zdôraznil, že zákonodarcu jasne stanovil v § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., že v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN vyplýva aj z transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, konkrétne z článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“. Súd svoj názor oprel aj o závery aplikačnej praxe (napr. v rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.5.2017). Hoc posudzovanú úverovú zmluvu okresný súd vyhodnotil za platnú, avšak v dôsledku chýbajúcej obligatórnej obsahovej náležitosti zmluvy konštatoval podľa § 11 ods.1 Zák. č. 129/2010 Z.z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

7. Z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že žalobca poskytol úver žalovaným v sume 15.000 eur, žalovaní na úver uhradili sumu 13.172,10 eur a pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne žalobcovi zaplatiť zvyšok nezaplatenej úverovej istiny - sumu 1.827,90 eur. Žalovaní sa dostali do omeškania s plnením dlhu preto podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka je ich následnou povinnosťou zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.827,90 eur od 22.6.2018 (odo dňa nasledujúceho po dni rozhodnutia o predčasnej splatnosti celého úveru) do zaplatenia, zároveň žalobca má nárok aj na úroky z omeškania za dobu do rozhodnutia

o predčasnej splatnosti vo výške vyčíslenej sumy 19,49 eur. Okresný súd určil žalovaným dlhšiu lehotu (30 dní) na splnenie povinnosti zaplatiť dlžnú sumu žalobcovi, zohľadnil jednak výšku priznanej istiny a žiadosť žalovaných o povolenie splácať dlh v splátkach po 1.000 eur mesačne z dôvodu súčasného splácania viacerých iných pôžičiek a dlhov.

8. Na základe prijatých skutkových a právnych úvah súd žalobu vo zvyšku nezaplatennej istiny, úrokov 225,09 eur a úrokov 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 8.552,87 eur od 22.6.2018 do zaplatenia, vrátane úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne z týchto úrokov 225,09 eur od 22.6.2018 do zaplatenia, ako nedôvodnú zamietol.

9. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, odvolanie smeroval do výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku a do výroku o náhrade trov konania, v dotknutých výrokoch sa domáhal zmeny, v rámci nej žiadal, aby odvolací súd jeho žalobe aj vo zvyšku vyhovel a voči žalovaným mu priznal nárok na náhradu trov celého konania. Namietal záver súdu, že v posudzovanej zmluve absentujú predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov z hľadiska naplnenia požiadaviek ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ zák. 129/2010 Z.z. Odvolateľ tvrdí, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve uvedené sú: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. Odkazuje na prílohu č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z. a uvádza základnú rovnicu vyjadrujúcu ročnú percentuálnu mieru nákladov aj s vysvetlením významu použitých konkrétnych symbolov.

10. Odvolateľ je toho názoru, že právna úprava nepožadovala a ani v súčasnosti nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN, nepožadoval uvádzať, špeciálne označovať v zmluve predpoklady pre výpočet RPMN. Zmyslom zákona nie je bezúčelový formalizmus alebo vynucovanie náležitostí zmluvy bez akéhokoľvek konkrétneho úkonu. Účelom zákona je dosiahnuť zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa, aby bol schopný posúdiť rozsah svojho záväzku, preto tvrdí, že on túto povinnosť splnil a všetky náležitosti v zmluve uvedené boli aj dostatočné. Odvolateľ na podporu svojich odvolacích tvrdení odkazuje aj na závery uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 14Co/26/2017 zo dňa 27.3.2018, uznesenia KS v Nitre č.k. 6Co/237/2017-124 zo dňa 26.9.2018.

11. Žalovaní 1/, 2/ písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložili.

12. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie podal na to oprávnený účastník, v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu, ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, procesným postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP pre vecnú správnosť. Odvolaním nenapadnutého výroku (I.) sa odvolací súd nedotýkal.

13. Vyhodnotil odvolanie žalobcu do dotknutých výrokov za nedôvodné.

14. Odvolateľ nespochybnil spotrebiteľský charakter právneho vzťahu a ani záver súdu o tom, že dňa 31.8.2012 účastníci uzatvorili spotrebiteľskú úverovú zmluvu, na ktorú dopadajú súdom aplikované ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ..., a ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce problematiku spotrebiteľských zmlúv.

15. Vykonanie ex offio prieskumu obsahových náležitostí predmetnej spotrebiteľskej zmluvy súdom ako aj záver, že v zmluve absentuje obligatórna náležitosť vyžadovaná ustanovením § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. má oporu v zistenom skutkovom stave, aj v aplikovanej právnej úprave. Aj podľa názoru odvolacieho súdu právna úprava účinná ku dňu uzatvorenia zmluvy v § 9 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. jednoznačne vyžadovala v zmluve o úvere uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a uvedenie celkovej čiastky, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Navyše aj obsah odvolacej argumentácie žalobcu preukazuje, že žalobca má, aj mal vedomosť ako je predmetná náležitosť aj v rovine matematickej vyjadrená, v odvolaní odkazuje na prílohu č. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., uviedol v odvolaní základnú rovnicu vyjadrujúcu ročnú percentuálnu mieru nákladov, konkrétny „vzorec“ matematického výpočtu aj so slovným významom

symbolov, do úverovej zmluvy ale tieto náležitosti pretavené, zakotvené veriteľom - dodávateľom služieb neboli.

16. Je jednoznačné, že zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy vyžadoval, aby spotrebiteľská zmluva obsahovala všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a do tejto kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť aj matematický výpočet na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Nepostačuje napr. iba odkaz veriteľa na prílohu č. 2 k zák. č. 129/2010 Z.z., ako je totiž zrejme matematický výpočet RPMN vychádzajúci zo vzorca v zmysle prílohy č. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. je zložitý/nie jednoduchý, bez príslušného matematického výpočtu na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúce posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

17. Absenciu obligatórnej obsahovej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods. 1 (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) sankcionuje v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, teda tak ako to v súdnej veci správne uzavrel aj okresný súd. V dôsledku uvedeného záveru zamietnutie žaloby vo zvyšku nároku (vo výroku II. rozsudku) má svoje opodstatnenie a zákonný rámec. Neúspech žalobcu v tejto zamietnutej časti sa správne premietol aj do rozhodovania o náhrade trov prvoinštančného konania aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 2 CSP.

18. Na základe súhrnu horeuvedených úvah odvolací súd odvolaniu žalobcu vyhovieť nemohol a v napadnutých výrokoch rozsudok okresného súdu z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

19. V odvolacom konaní žalobca úspešný nebol, naopak úspešní boli žalovaní, ktorí si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili a ani z obsahu spisu nevyplynulo, že by mali vzniknúť žalovaným trovy v prebiehajúcom odvolacom konaní. Z týchto dôvodov podľa § 396 ods. 1/ CSP v aplikácii s § 255 ods.1 CSP odvolací súd nepriznal žalovaným voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.